

Лицето и ржцѣтъ на царя се покрили съ перушина. Зачудилъ се царѣтъ, каква ще е тази проклета перушина.

Хиляди страшни мисли минали прѣзъ ума му. Дошелъ повиканиятъ оракулъ, изправилъ се прѣдъ царя съ своя пророчески жезълъ, и казалъ!

— „Царю честити, знакъ на люта клетва е тази перушина по лицето и ржцѣтъ Ви. Свои сж ви излѣгали, отъ свои ще прѣтеглите“.

Царѣтъ навелъ замисленъ глава, цѣлъ блѣденъ и изповѣдалъ прѣдъ оракула:

„Месо на златенъ пѣтелъ ядохъ вчера и ето: златна е перушината по мене“.

А мѣлвата за перушината по лицето и ржцѣтъ на царя се бѣ прѣснала вече по цѣлата страна. Научи се и баба Ега, заключи вратници, па се отправи за царския домъ.

Стигна баба Ега двореца на царя и седна да си почине отпрѣдъ прѣдъ голѣмитѣ желѣзни порти, на които пазѣха войници. Позна я единъ отъ прислужниците, сжщиятъ, който бѣ взелъ пѣтела, та каза да я пуснатъ.

Яви се баба Ега при царя, който бѣ покрилъ перушинеститѣ си ржцѣ и лице, и му разказа всичко.

„Нека ти е просто, царю честити, защото знамъ, че не зло си искалъ да ми направишъ, а отъ свои прѣтегли“.

Перушината по лицето и ржцѣтъ на царя, като по чудо, взе да пада и никакъвъ бѣлѣгъ не личеше по тѣхъ.

Той отви лицето си и прѣзъ сълзи цѣлуна ржката на благословицата го баба Ега.

За своя златенъ пѣтелъ тя получи петъ голѣми пѣтли и много пари отъ царя.